

T5

Elegie I, 10
Consigli amorosi

Metro:
 distico elegiaco

- 1 O iucunda quies, primo cum testis amori
 affueram vestris conscius in lacrimis!
 O noctem meminisse mihi iucunda voluptas,
 o quotiens votis illa vocanda meis,
 5   cum te complexa morientem, Galle, puella
 vidimus et longa ducere verba mora!
 Quamvis labentis premeret mihi somnus ocellos
 et mediis caelo Luna ruberet equis,
 non tamen a vestro potui secedere lusu:
 10   tantus in alternis vocibus ardor erat.
 Sed quoniam non es veritus concredere nobis,
 accipe commissae munera laetitiae:
 non solum vestros didici reticere dolores,
 est quiddam in nobis maius, amice, fide.
 15 Possum ego diversos iterum coniungere amantes,
 et dominae tardas possum aperire fores;
 et possum alterius curas sanare recentis,
 nec levis in verbis est medicina meis.
 Cynthia me docuit, semper quae cuique petenda
 20   quaeque cavenda forent: non nihil egit Amor.
 Tu cave ne tristi cupias pugnare puellae,
 neve superba loqui, neve tacere diu;
 neu, si quid petiit, ingrata fronte negaris,
 neu tibi pro vano verba benigna cadant.
 25 Irritata venit, quando contemnitur illa,
 nec meminit iustas ponere laesa minas:
 at quo sis humilis magis et subiectus amori,
 hoc magis effectu saepe fruare bono.
 Is poterit felix una remanere puella,
 30   qui numquam vacuo pectore liber erit.